

El nunci Fratini fa entrar la Santa Seu en el debat sobiranista

Dc, 5/02/2014 per Catalunya Religió

(*Jordi Llisterra -CR*) “El papa està envoltat d’alguns prelats importants espanyols que li donen una informació completament falsejada. Aquests senyors són culpables i no tenen ni un sentit de pastoral (...) Hi ha alguns representants de l’episcopat espanyol que ocupen llocs a Roma que són tan centralistes o pitjor que els polítics, i tenen una incomprensió total per Catalunya”. No és un declaració actual. Ho va dir el qui havia estat l’abat de Montserrat **Cassià Maria Just** en una entrevista l’any 2000. Ho va dir com a emèrit, però després de la nota que emetre aquest dimarts al vespre la nunciatura apostòlica a Espanya alguns eclesiàstics catalans tornen a repetir el mateix argument quan se’ls demana una valoració de la nota.

Renzo Fratini ha posat la Santa Seu enmig del debat sobiranista, un tema en el que la diplomàcia vaticana s’havia mantingut al marge. Ho va fer en un breu i poc habitual comunicat difós a través de la Conferència Episcopal Espanyola i que reproduïx [literalment](#) el web de l’Abadia de Montserrat.

El nunci afirma que les [opinions](#) de **Josep Maria Soler** del passat 23 de gener sobre que “un eventual estat català seria reconegut per el Vaticà” són “opinions de la seva exclusiva responsabilitat personal i no reflecteixen en absolut la posició de la Santa Seu”. És a dir, una obvietat: que allò que diu l’abat de Montserrat és una opinió que no és la de la Santa Seu. Posició de la Santa Seu, si és que n’hi ha, que la nota no explica. I com [diu el vaticanista](#) Andrea Tornielli tampoc prefigura la posició final.

Des de sectors eclesiàstics catalans, en la línia del que va expressar sense embuts l’abat Cassià, no es mostren sorpresos amb aquesta nota per la incomprensió que altres vegades ja ha mostrat Fratini vers la realitat catalana des que va arribar a Madrid el 2009. “A nunciatura llegeixen l’ABC i la Razón”, i posen com a exemples diversos comentaris sobre la realitat lingüística catalana que ha fet en privat.

De fet, no és la primera vegada que un nunci entra a valorar la realitat política catalana repetint l’argumentari dels sectors més bel·ligerants amb el catalanisme. La que va fer més soroll va ser el 1995 a la clausura del Concili Provincial Tarraconense. A la catedral de Tarragona el nunci **Mario Tagliaferri** va incloure en el seu discurs una referència de **Joan Pau II** contra “el ressorgiment de particularisme i també de nacionalismes exhacerbats”. Un text que en la cita original es referia als Balcans i que el nunci va aplicar a Catalunya. Després d’aquestes declaracions hi va haver una campanya de cartes adreçades a la Secretaria d’Estat del Vaticà criticant aquesta comparació, que també va rebatre públicament el president **Jordi Pujol**.

També el seu successor a la nunciatura, **Lajos Kada**, el 1998 es va referir a la

possibilitat -avalada per la Santa Seu- de constituir una Regió Eclesiàstica que agrupés als bisbats catalans com “d’una cosa merament política, sense contingut”. I, un any després, en ser substituït, va repetir públicament el discurs majoritari que circulava pels passadissos de la Conferència Episcopal Espanyola: “Em fa molta por la disgregació d’Espanya”. També en una entrevista va afirmar que a Catalunya hi havia un problema per les queixes del castellano-parlants que no podien assistir als oficis amb la seva llengua, fent-se ressò d’una campanya de la premsa de Madrid.

En aquest context diplomàtic, també s’hi suma la [reiterada negativa](#) de la Santa Seu per incloure el català en les felicitacions *Urbi et Orbi* per consideracions polítiques. Un tema ara aparcat des que el **papa Francesc** ha eliminat aquest costum.

Les declaracions emeses des de la nunciatura de Madrid també s’emmarquen en els pronunciaments de la Conferència Episcopal Espanyola a favor de la unitat d’Espanya. Un tema sobre el que, en canvi, els bisbes catalans -i l’abat de Montserrat- no s’han inclinat mai públicament per una [opció política concreta](#). Només en alguns casos s’ha limitat a defensar la [legitimitat](#) d’una consulta, sense decantar-se per una resposta o una altra.

Amb la nota d’aquest dimarts, el nunci ha implicat la Santa Seu en un debat en el que fins ara l’Església només es movia en el terreny de les opinions personals dels representants de la jerarquia. Una implicació [internacional](#) que és precisament la que persegueixen els moviments sobiranistes.